

848.

Ach, slávo slá - vo ne-be-ská, lá-sko vel-ká Je-zu Krista!
kdo se v tebe za - mi - lu - je, světa márnost za-vr - hu - je.

(Další dlouhý text v. Bart. II. 631.)

849.

Z Uherské strany.

Už tá rů-ža ga-ra-fi-ja zem pre-má-há, zem premáhá.

Už tá růža garafija
[: zem premáhá. :]

Ráda by ma moja manka
[: doma maľa. :]

Keby jėj len izbu pytvor
[: zametaľa. :]

Už tam vtáček jarabáček
[: preletuje. :]

A ten vtáček jarabáček
[: okolo pna. :]

A ta miľá najmilejší
[: okolo mna. :]

850.

Z Uherské strany.

Erb. 288. Suš. 250.

Ka-dě ty ho-lúb-ka krá-ča - ěa . ked si si pér-ka,
zla-té krí - del-ka zmá ča - ěa ?

[: Kadě ty, hoľúbka, kráčaľa, :]
ked si si pérka,
zlaté krídelka zmáčaľa?

[: A já som kráčaľa po poli :]
mému myľému,
najmyľejšimu na zdory.

[: Odrheť Janýčko žitný kľas, :]
tak on privedel
svú najmyľejší k sebe zas.

[: A ked do dverí už kráčaľa, :]
zeľený výnek,
zlatý prsciének strhaľa.

[: Tu ho, môj myľý, tu ho máš :]
šak ty Janýčko,
moje srdénko, o to hráš.

[: Dvanást trúbačou trúbyľo :]
to sa téj našej
mľadėj nevesce ľúbyľo.